

[Christmas Møller.]

siger jeg, at ligesom man kan afskaffe Bestemmelser, kan man indføre dem. Vi ønsker ikke, at Besiddelse paa den ene eller den anden Maade skal benyttes til uberettiget Udnyttelse, men vi tror ikke, at der er en eneste Samfundsinteresse, som er tjent med under de nuværende Forhold at opretholde denne Lovgivning, saaledes som Ministeriet har foreslaaet.

Det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen gennemgik det Materiale, der var forelagt Udvalget, og nævnte dels Procenten af Lejligheder med aftalt Lejestigning, dels Stigningens Omfang, baade for København og Frederiksberg. Men man har jo Lov til at sige, at dette Materiale ikke er meget omfattende, idet det angaar et relativt stærkt begrænset Antal Lejligheder. Ved Siden af dette Materiale er der imidlertid ogsaa Grund til at nævne det omfattende Materiale, som er forelagt dels af Københavns Grundejerforening, dels af Frederiksberg Grundejerforening. Man gaar ikke nogen for nær — det er heller ikke de paa-gældende Embedsmænd, jeg tænker paa i denne Forbindelse — ved at sige, at det Materiale, der er forelagt fra disse Organisationer, er meget mere omfattende og betydningsfuldt end det, der er fremskaffet paa anden Maade. Hvad viser nu dette Materiale? Det viser for Københavns Vedkommende, at ved den Undersøgelse, som er etableret som Følge af dette Lovforslag, har man faaet Besvarelse for 7 687 Lejligheder med det Resultat, at 2 338 Lejligheder er opsagt af Lejeren, 371 af Ejeren, og 1 274 har faaet Lejeforhøjelse tilsammen til et Beløb af 88 000 Kr. Med Hensyn til de 371 Opsigelser fra Ejers Side er Forholdet dette, at kun for de 110 af de 371 er Aarsagen uangivet. For de 24's Vedkommende skyldes Opsigelsen, at man har nægtet at modtage en Lejeforhøjelse, og de andre Opsigelser er af den Art, at man vel kan sige, at selv det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen og selvste Indenrigsministeren vilde anerkende dem.

For Frederiksbergs Vedkommende er Stillingen den, at Grundejerforeningen der har faaet Besked om 15 610 Lejligheder, hvoraf 741 har faaet en Forhøjelse paa i alt 60 000 Kr. Af Materialet fremgaar det, at 460 Lejligheder er opsagt af Lejeren, 121 af Ejeren, og af disse 121 Opsigelser skyldes de 15 Ombygning, 12 af Lejlighederne skulde have til en Funktionær, 51 blev opsagt paa Grund af Lejers Misligholdelse af Lejemaalet efter Ejers Opfattelse; i 43 Tilfælde er Grunden ikke opgivet, og selv

om man vil sige, at Grunden til disse 43 Opsigelser er Lejeforhøjelse, har man her et Materiale af en helt, helt anden Karakter end den, det Materiale havde, man har faaet gennem Ministeriet, og dette Materiale viser, at der overhovedet ingen som helst saglig Begrundelse er for dette Lovforslag.

Det Parti, jeg tilhører, vil derfor i Overensstemmelse med den Stilling, vi indtog i 1931, og den Stilling, vi indtog ved dette Lovforslags første Behandling for nogle Maaneder siden, afvise Regeringens Lovforslag, og vi vil udtrykke Haabet om, at denne Begravelsesdag i Rigsdagens to Ting ogsaa er en Begravelsesdag for nogle af de allerdaarligst agitatoriske Egenskaber hos Indenrigsministeren; og selv om denne Begravelse finder Sted, kan der jo godt blive lidt tilbage, saa vi kan kende ham igen alligevel. Efter det, der er sket igennem disse Maaneder ved Lejlighedens Overgang fra at være beskyttede til ikke-beskyttede og med det Byggeri, der har fundet Sted, er der ikke nogen som helst Grund til at opretholde et Privilegium, saaledes som man vil gøre det, for $\frac{1}{3}$ af Lejlighederne i denne By. Jeg for mit Vedkommende tror, at man meget snarere arbejder sig henimod en Situation, hvor Vanskelighederne kan komme paa andre Omraader end der, hvor de var til at begynde med for 18 Aar siden og et langt Stykke Tid frem. Vi erkender, som vi ogsaa har udtrykt det i vor Betænkning, at den Overgang, man kender fra mindre Byer, at Lejeren af en Butik bliver Ejer, her i Storkøbenhavn er meget vanskelig og tit fuldkommen umulig, og vi indrømmer, at det er rigtigt, at Butikslejeren — ved Siden af Butikkens Beliggenhed, som jo i høj Grad betinger dens Værdi — ved sin Duelighed og Dygtighed kan skabe en Butik en Værdi, han kan skabe sig selv et Gode, en Ejendomsret, vil man maa-ske sige, af en saadan Art, at den bør beskyttes og værnes. Dette Problem har vi erkendt, og det er ogsaa udtrykt i vor Betænkning. For Butikkers Vedkommende bortfalder den gældende Huslejeregulering først til Oktober Flyttedag næste Aar, og hvis man kan finde en Vej frem til hensigtsmæssige Regler — man maa jo heller ikke glemme, at Forholdet ogsaa kan være det modsatte af det, jeg har nævnt, og naturligtvis maa man, ogsaa ud fra vor Betragtning, erkende, at Ejendomsretten maa være den raadende —, kan man udmærket godt løse den Side af Problemet uden at fortsætte med den almindelige Boliglovgivning. Vi for vort Vedkommende vil ikke medvirke til en Forlængelse af denne